

роботою поліції (до таких можна віднести центри реабілітації та допомоги потерпілим особам та ін.), але це потребує значних фінансових витрат.

Таким чином, у процесі спільних узгоджених зусиль держави, поліції, самих громадян і цілеспрямованого вкладу значних фінансових, матеріально-технічних засобів у цивілізованому суспільстві може створитися і підтримуватись привабливий і респектабельний імідж досвідченого, культурного, чесного, справедливого поліцейського-професіонала, який має високий авторитет у населення і пишається своєю професією. Імідж виступає чинником, який сприяє успішному вирішенню завдань поліцією і поліпшенню якісного її складу.

1. Про національну поліцію : Закон України від 02 липня 2015 року № 580-VIII // Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

2. Бойко І. В. Основні критерії оцінки діяльності органів та підрозділі внутрішніх справ України / І. В. Бойко // Правова інформатика. – 2013. – № 1. – С. 9-22.

3. Репортаж від 21.02.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rivne1.tv/Info/?id=30613>.

4. Корнієнко В. В. Право / В. В. Корнієнко // Вісник Луганського держ. ун-ту внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. – 2014. – № 11.

Сердюк Ігор Анатолійович,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри теорії та історії держави і права;

Гошуляк Юлія Юріївна,
курсант ПС-443 Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ПОНЯТТЯ «МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ» В СУЧАСНІЙ ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ

В сучасних умовах євроінтеграції України проблема реформування системи органів Національної поліції стоїть як ніколи гостро. Стаття 3 Конституції України закріплює вихідну засаду правової демократичної соціальної держави – людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [1, с. 141].

Зважаючи на предмет дослідження, вважаємо за необхідне перш за все з'ясувати смислове навантаження термінів «стандарти», «міжнародні стандарти», що є складовими словосполучення «міжнародні стандарти поліцейської

діяльності».

Огляд наукової літератури свідчить про те, що слово «стандарт» тлумачиться як зразок, еталон або модель для інших подібних об'єктів. Так, зокрема, у сучасному словнику іншомовних слів термін «стандарт» (англ. Standart – норма, зразок, мірило) інтерпретується як зразок, еталон, модель, які стають мірилом для інших подібних об'єктів [2, с. 642].

Термін «міжнародний стандарт» трактується вченими по-різному. Р.А. Мюллерсон вважає, що цим словосполученням охоплюються досить різні норми, такі як правила міжнародних договорів, резолюція міжнародних організацій, політичних домовленостей, міжнародних звичаїв [3, с. 31].

Російський учений М.М. Садовнікова акцентує увагу на тому, що стандарти мають бути закріплені не лише в міжнародних документах, але й бути загальноприйнятими у світовому співтоваристві [4, с. 56].

Важливе значення для правильної інтерпретації досліджуваної нами категорії «міжнародні стандарти поліцейської діяльності» має термінопоняття «міжнародні стандарти прав людини», а саме це визначені в міжнародно-правових актах норми, еталони, показники, до забезпечення яких зобов'язується держава.

З огляду на смислове навантаження терміна «міжнародні стандарти прав людини» їх джерелами слід вважати міжнародні акти, що закріплюють загальновизнані принципи, які характеризуються універсальністю, загальною значущістю і найвищою імперативністю, а саме Загальна декларація прав людини; Міжнародний пакт про політичні та громадянські права, прийнятий Генеральною асамблеєю; Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права; Конвенція про ліквідацію усіх форм расової дискримінації; Конвенція про ліквідацію усіх форм дискримінації щодо жінок; Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання; Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та ін.

Діяльність Національної поліції України має ґрунтуватися передусім на європейських стандартах, які закріплені в таких документах, як Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод, Резолюція Парламентської асамблеї Ради Європи “Декларація про поліцію” та Європейський кодекс поліцейської етики Комітету Міністрів Ради Європи. Вказані документи регулюють діяльність поліцейських у процесі забезпечення прав і свобод людини.

У Декларації про поліцію зазначено, що всезагальне прийняття правил професійної етики поліції з урахуванням прав людини й основних свобод сприятиме вдосконаленню європейської системи захисту прав і основних свобод людини [5, с. 77–81].

Українське важливе значення має положення, зазначене в Європейському кодексі поліцейської етики: “...поліція має дотримуватися суб'єктивного права, включаючи права та свободи людини, і не здійснювати довільних чи

протиправних дій. Це є основоположним для правової держави і для предмета діяльності поліції в умовах демократії” [6].

Зважаючи на вищенаведене, категорію, що складає предмет дослідження, можна визначити в такий спосіб: «міжнародні стандарти поліцейської діяльності» – це єдині для поліцейських принципи та правила поведінки, що мають імперативний характер, закріплені в міжнародно-правових актах та застосовуються в більшості демократичних держав світу.

1. Конституція України // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

2. Сучаний словник іншомовних слів / уклад : О.І. Скопенко, Т.В. Цимбалюк. – К. : Довіра, 2006.

3. Мюллерсон Р.А. Права человека : идеи, нормы, реальность / Р.А. Мюллерсон. – М. : Юрид. лит., 1991.

4. Садовникова М.Н. Международные стандарты обращения с несовершеннолетними правонарушителями : некоторые терминологические проблемы, обзор основных нормативно-правовых актов / М.Н. Садовникова // Сибирский юридический вестник. – 2005. – № 4. – С. 55–61.

5. Резолюция № 690 (1979) Парламентской ассамблеи Совета Европы “Декларация о полиции” // Сборник документов Совета Европы в области защиты прав человека и борьбы с преступностью. – М., 1998. – С. 77–81.

6. Європейський кодекс поліцейської етики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.legislationline.org/documents/action/popup/id/8117>.

Мінка Тетяна Павлівна,

доктор юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ;

Рябчук Михайло Володимирович,

слухач магістратури
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ОКРЕМИХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПРЕВЕНТИВНИХ ЗАХОДІВ

Із прийняттям Закону України «Про Національну поліцію» (далі – Закон) у механізмі забезпечення поліцією громадського порядку і громадської безпеки були закріплені поліцейські заходи, які є дією або комплексом дій превентивного або примусового характеру, що обмежують певні права і свободи людини й застосовується поліцейськими відповідно до закону для забезпечення виконання покладених на поліцію повноважень. Обраний поліцейський захід має бути законним, необхідним, пропорційним і ефективним.